

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΕΝ ΘΗΡΑΙ (').

Λυποῦμαι τὰ μέγιστα ὅτι δὲν δύναμαι νὰ με-
τάσχω τῆς τιμῆς τοῦ παραστήναι ἐν τῷ προσεχει-
σομένῳ ὑμῶν συλλόγῳ· δράττομαι ὁμῶς τῆς εὐκαιρίας
ἵνα εὐχαρίστως ἀναγγείλω ὑμῖν τὴν κατὰ τὴν θέ-
σιν Ἀκρωτηρίου Θήρας λίαν διαφέρουσιν τῇ ἐπι-
στήμῃ νέων ἀνακάλυψιν προϊστορικῶν κτιρίων καὶ
ἄλλων ἀντικειμένων, ἅτινα καὶ ἂν ἤθελον ἀποδοθῇ
εἰς λαὸν ἐποχῆς προσεγγιζούσης τοῖς καθ' ἡμᾶς χρό-
νοις, οὐδέποτε δύνανται νὰ ὦσι μεταγενέστερα τῆς
τῶν Καρῶν μεταναστάσεως.

Ἔστι πρόδηλον, μεγάτιμε Κύριε, ὅτι τὰ ἡφαί-
στια ἐδάφη τῆς Θήρας οὐκ εἰσὶν ἀποτέλεσμα συγ-
χρόνου καὶ τῆς αὐτῆς παραγωγῆς· οὕτω τὰ ὑπο-
δεέστερα στρώματα τὰ ἀποτελοῦντα τρόπον τινὰ
τὴν βάσιν τῆς νήσου καὶ συγκείμενα ἐκ σκωροει-
δοῦς λάβας τραχυτικῆς φύσεως, φαίνονται κατὰ
πρῶτον δι' ἀνὰδύσεως (par exhaussement), ὥς νῦν
ἔτι ἀναφύονται τὰ ἐν Καμμέναις νέα ἐδάφη, τὰ δὲ
ἀνώτερα στρώματα τὰ ἔχοντα πάχος 20—30 γαλ.
πηχῶν καὶ συγκείμενα ἐξ ἄσπας ἢ κισσηρώδους
τόφου καὶ κισσήρεως, εἰσὶν ἀναμφιβόλως προϊόντα
ἐκρήξεων τῶν κατὰ τὸ ὑποδεέστερον ἔδαφος ἡφαι-
στίων κρατήρων.

Τίς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ ὅτι τὸ πάντῃ
ξηρὸν καὶ πετρώδες κάτω ἔδαφος, δηλαδή τὸ ἐκ
σκωροειδοῦς λάβας συγκείμενον κατωκεῖτο καὶ πρὸ
τῆς γεννήσεως ἔτι τῆς ἄσπας καὶ κισσήρεως; καὶ
τοῦτο μάλιστα τοσούτῳ ἐφαίνετο ἀπίθανον ὅσῳ πλεί-
στα ἔργα διαφόρων ἀρχαιοτάτων λαῶν, ἰδίως Πε-
λασγῶν καὶ Φοινίκων, ἀνευρίσκονται ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νείας τῶν δι' ἐκρήξεως ἐδαφῶν, ἦτοι τῆς τε ἄσπας
καὶ κισσήρεως· καὶ ὁμῶς αἱ πρό τινων ἐτῶν ἐνεργη-
θεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀξιολόγων Κ. Κ. Νομικοῦ καὶ Ἀλα-
φούζου ἀνασκαφαὶ κατὰ τὴν νήσον Θηρασίαν, ἥτις
πρὸ τοῦ κατὰποντισμοῦ τοῦ μεγάλου κεντρικοῦ
κρατήρος ἀπετέλει μέρος τῆς Θήρας, ἀπέδειξαν τὴν
ὑπαρξίν κτιρίων κειμένων ὑπὸ τὰ στρώματα τῆς
ἄσπας εἰς βάθος 25 γαλ. πηχῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφα-
νείας αὐτῆς, καὶ ἐπερειδομένων ἐπὶ τοῦ ὑποκειμέ-
νου ἐκ σκωροειδοῦς λάβας ἐδάφους.

Περὶ τῶν ἐν λόγῳ κτιρίων διεπραγματεύθην ἐν
ἐκτάσει εἰς διαφόρους Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, καὶ
ἀπέστειλα καὶ συντόμους ἐκθέσεις εἰς διαφόρους σο-
φὰς τῆς Εὐρώπης Ἀκαδημίας. Ὁ δὲ Κ. Λενορμάν-
δος συνεπεία ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν μου ὑπέβαλε

ἀξιόλογον περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν τῷ ἐν Παρισίοις πε-
ριωνύμῳ Ἰνστιτούτῳ.

Ἐσχάτως δὲ γενομένων νέων ἀνασκαφῶν ἐν Ἀκρω-
τηρίῳ Θήρας, ἀναλώμασι μὲν τῆς Γαλλικῆς κυβερ-
νήσεως, ἐπιμελεία δὲ τῶν πολυμαθῶν καὶ ἀξιεπαί-
νων Κ. Κ. H. Gorceix καὶ H. Mamet ἀνευρέθησαν
ἕτερα κτίρια ὅμοια τοῖς ἐν Θηρασίᾳ· ἀλλὰ τοῦθ' ὅπερ
νομίζω πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐστὶ τὸ ἐν τῷ γηπέδῳ
τοῦ ἀξιολόγου Κ. Γ. Κανακάρη ἀνακαλυφθὲν οἰκη-
μα, οὗ ὁ ἐσωτερικὸς τοῖχος ἐστὶ κεχρισμένος ἐκ
πηλοῦ δι' ἀσδέστου, τὸ δὲ ἐν λόγῳ ἐπίχρισμα κε-
χρωματισμένον διὰ βαφῆς ἐρυθροῦ ζωχροτάτου
χρώματος. Εὐρέθησαν πρὸς τούτοις διάφορα πῆλινα
ἀγγεῖα καὶ σὺν αὐτοῖς συντρίμματα ἀγγείων κεχρω-
ματισμένων τέχνης ἀρίστης καὶ τὰ μάλιστα ὅμοια-
ζόντων τοῖς καλουμένοις Τυρρηνικοῖς. Εὐρέθη ἐπὶ τέ-
λους καὶ μικρὸς τις ἐξ ὀρειχάλκου (;) πρίων, ἐκτὸς
ἄλλων λιθίνων ἐργαλείων, ἅτινα πάντα ἀποδεικνύουσι
σαφῶς τὸν πολιτισμὸν τοῦ ποιήσαντος ταῦτα λαοῦ
... Ἀλλὰ ποῖός τις ὁ λαὸς οὗτος; ... Τὸ
κατ' ἐμὲ ἐπερειδόμενος ἐπὶ τῶν γεωλογικῶν γεγο-
νότων διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι οὗτός ἐστιν ἐκ τῶν
ἤδη γνωστῶν τῇ ἱστορίᾳ λαῶν ... καὶ ἂν ἀγαθὴ
τύχῃ εὐρεθῶσιν ἐπιγραφαί, ὑπερ οὐ νομίζω δύσκο-
λον, καθότι λαὸς τοσούτῳ εἰς τὰς τέχνας προβεβη-
κὼς φαίνεται μοι ἀπίθανον νὰ ἐστερεῖτο πάντῃ γραμ-
μάτων, τοῦλάχιστον ἱερογλυφικῶν, θέλει διαλυθῇ ἡ
ἀπορία ἡμῶν.

Εὐελπιστῶ δὲ ὅτι μετὰ τὸ πέραν τῶν ἀνωτέρω
ἀνασκαφῶν οἱ εἰρημένοι Κ. Κ. Gorceix καὶ Mamet
θέλουν φωτίσει τὸ κοινὸν διὰ λεπτομεροῦς περιγρα-
φῆς τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀντικειμένων καὶ δι' ἐμ-
βριθῶν ἐπ' αὐτῶν σχολίων.

Ἐν τούτοις δέξασθε κτλ.

Τὴν 1/13 Ἰουν. 1870.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

Τὸ περὶ χειραφεσίας τῆς γυναικὸς ζήτημα, τὸ
περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῆς ἐν
ταῖς νεωτέραις κοινωνίαις, εἶναι σήμερον κοινότατον
ἐν τοῖς Συλλόγοις· κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα
ὠμίλησαν ἐκ νέου περὶ τούτου ὁ τε Κ. Αἰμόλιος
Deschanel, καὶ ὁ Κ. Αὐγουστος Dide. Καὶ ὁ μὲν
πρῶτος ἀνέπτυξε καὶ ἠσπάσθη τὰς περὶ γυναικὸς
ιδέας τοῦ Proudhon, τὰς ἐν τῷ συγγράμματι αὐ-
τοῦ τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐπαναστά-
σει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ δικαιοσύνης, ὁ δὲ Κ. Dide
ἀνεσκεύασε τὸν Proudhon, ἀναλύσας κατ' ἀρχὰς τὸ

(') Ἐπιστολὴ σταλεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Ι. Δεκιγέλλας τῷ ἐν
Βενωνίᾳ καθηγητῇ Κ. Ι. Καπελίνῳ, γραμματεῖ τοῦ περὶ τῶν
προιστορικῶν ἀρχαιοτήτων Συλλόγου.